

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமந்நிகமரந்த மஹாதேசிகாய நம:

காபாஸ் துதி.

349

ஆக்கியோர்

மதுரகலி ஸ்ரீநிவாஸையங்கார்,

அனுமந்தன்பட்டி.

34
112

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமந்திகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

கோதாஸ்துதி.

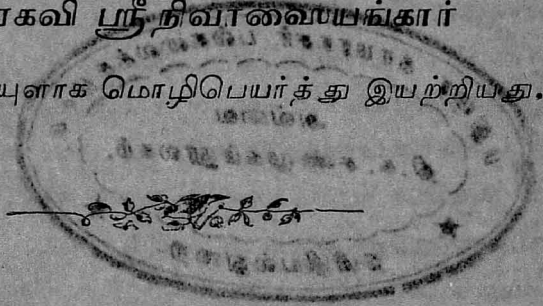
இது வடமொழியில் ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்வாமி

அருளிச்செய்ததை

அனுமந்தன்பட்டி

மதுரகவி ஸ்ரீநிவாஸையங்கார்

தமிழ்ச்செய்யுளாக மொழிபெயர்த்து இயற்றியது.

புதுப்பட்டிக் கிராம முன்சீப்

ஸ்ரீமான். நா. கி. வீரசிக்கு கவண்டரவர்களால்

மதுரை

ஹரிஸமய திவாகரம் பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை

1936

அவ்வை தி.க. சண்முகப் பூலகம்,
நால்வரிசை எண்: 3135 (2)
நன்றிகாலை எண்: 3135 (2)

ஸ்ரீ:

முகவுரை.

“கோதை பிறந்தவூர் கோவிந்தன் வாழுமூர்
சோதி மணிமாடந் தோன்றுமூர்—நீதியார்
நல்லபத்தர் வாழுமூர் நான்மறைகள் ஒதுமூர்
வில்லிபுத்தூர் வேதக்கோ னூர்”

என்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் என்னும் திவ்யதேசத்திலே பூமிப்பிராட்டியின் அம்சமாய், ‘ஆழ்வார்திருமுகளா ராண்டாள்’ என்னும்படி பெரியாழ்வாருக்குப்புத்திரியாய்க் கருவிலே திருவுடையராய், பகவத்ப்ரேமத்தாலே அவனுகப்புக்கொத்த வடிவழகுகாணவிரும்பிச் சூடிக்கூறந்த தொடைமாலையின் சௌகந்தியத்திலே எம்பெருமானை நடுபடப்பண்ணின்காரணத்தாலே கோதை சூடிக்கோத்தோள் என்னும் திருநாமமுடைய கோதைப்பிராட்டிவிஷயமாக, பகவத்கண்டாவதாரஸூரியாயும், கர்வத்தந்தம் ஸ்வந்தரராயும் ஸ்ரீமத்ராமாநுஜலிஷ்டாநிபு, வர்த்தகராயும் கவிதநர்க்குக் கேஸரியாயும் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீமந்நிதிமந்தவந்ததேசிகராலே வடமொழியில் அருளிச்செய்யப்பட்ட கோதாஸ்துதி என்னும் பிரபந்தம், ஸ்ரீஹனுமத்புரவாசியாய், தமிழ்க்கவிவாணர் தலைவராய், பதினாயிரம் பாடல்வரை பல தமிழ்ப்பிரபந்தங்களும் புராணசரிதங்களும் பாடியுள்ள ஸ்ரீ. உ. வே. மதுரைகவி ஸ்ரீநிவாஸையங்கார்ஸ்வாமியால் தமிழில் மொழிபெயர்த்துச் செய்யுள்வடிவான தோத்திரப்பாமாலையாய்ப் பாடப்பட்டிருக்கிறது.

இதில் ஒவ்வொரு முதுகுத்துக்கேள்விகளும் முதலில் வரையப் பெற்று அதற்குரிய பொருள்களையும் வெவ்வேறு செய்யுள்வகைகளால் நான்மடியாகப் பல கவிகள் பாடப்பட்டுள்ளன. அவை சொற்பொருட்டொடைநடைநோக்கும் துறைநோக்கும் உடையன் வாய்ப்பு படிப்பவர்க்கு இனிமைபயப்பனவாய் அமைந்துள்ளன.

இவ்வாறு ஒருபொருண்மேற் பல பாடல்களாகப் பாடியிருப்பது கற்பவர்க்குக் கவிபாடுந்திறத்தை எளிதற் கற்பிக்கவல்லது; முதலாற்கருத்துக்களை வடமொழியிலாத தமிழரும் உணர்தற்கெளியது; ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கும் கவிப்பாவின் தாழிசைபோலக் கூறியதுகூறலாகாது நுவல்பொருளை வலியுறுத்தற்குரியது; வைணவசமயக்கோட்பாடுகள் பலவும் அறிதற்குரியது.

இத்தகைய பிரபந்தத்தை ஆக்கியளித்த தமிழ்க்கவிவாணர் ஸ்ரீ. உ. வே மதூரகவி ஸ்ரீநீவாஸையங்காரவர்கள் பாடியருளிய மற்றுமுள்ள பிரபந்தங்களையும், புராணசரிதங்களையும் அச்சிட்டு வெளியிட்டால் நலமாபிராபுக்குமென்றும், அவர்கள் அங்கனம் புரியுமாறு பலரும் ஆதரவுபுரியவேண்டுமென்றும், அங்கனம் ஆதரிப்பது தமிழ்வளர்ச்சிக்கு உதவியாபிராபுக்குமென்றும் எண்ணுகிறேன்.

திரு. நாராயணையங்கார்,

செந்தமிழாகிரியர்.

ஸ்ரீ:

இந் நூலாசிரியர் இயற்றிய வேறு நூல்கள்.

வரிசை எண்	நூற்பெயர்.	செய்யுட் குடாரகை	குறிப்பு
அச்சிற் பதிக்கப்பட்டவை.			
1	திருப்புத்தூர்ச் சந்தர ஆஞ்சநேயர் பதிகம்	12	
2	திருவரங்கர் தத்தைவிடு தூது		
3	திருவரங்கப்பதிகம் ...	11	ஆசிரியவிருத்தம்
4	திருமாலிருஞ்சோலைப் பலசந்தமாலை ...	110	6 நாழிகையிற் பாடியது
5	வியூகசந்தரராஜப்பெருமாள் சந்திரகலாமாலை	17	
6	கச்சிப்பதிகம் ...	10	ஆசிரியவிருத்தம்
7	வேங்கடேசப்பதிகம் ...	12	
8	திருக்கடிகை அந்தாதி ...	100	7 நாழிகையிற் பாடியது
9	சேஷபூதரமாலை ...	32	
10	தாரிதரிவாரணப்பதிகம் ...	10	
அச்சிற் பதிக்கப்படாதவை.			
1	அநுமோபாக்கியானம் ...	1000	
2	அநுமப்பதிகம் ...	12	ஆசிரியவிருத்தம்
3	அநுமன்மாலை ...	102	
4	அநுமன் அந்தாதி ...	104	
5	அநுமக்கலம்பகம் ...	105	
6	திருவரங்கநிரோஷ்டகக் கொம்பில்லாயமகவந்தாதி	101	
7	ஷை பதிகம் ...	10	
8	திருமாலிருஞ்சோலை யமக அந்தாதி ...	103	
9	அத்தியாளநல்லூர்மான்மியம் ...	225	
10	இராமாயணவெண்பா ...	3784	
11	கண்ணன்சரித்திரம் ...	1234	
12	இரகுநாத தூதன் கோவை ...	100	நாணிக்கண்புதைத்தல்
13	கோதைவெண்பா ...	220	

14	திருமோகூர்ச் சந்திரகலாமாலை...	17	
15	ஸ்ரீவேங்கடேசன் சந்திரகலாமாலை	... 17	
16	திருப்புகழ்	... 401	
17	திருக்கூடற்றிரிபந்தாதி	... 105	
18	நூற்றெட்டுத் திருப்பதிச் சிலேடை வெண்பா	... 110	
19	தேர்வண்டிக்காற்சரித்திரம்	... 410	
20	நாரதீயபுராணம் முற்பகுதி	... 1200	
21	கிருஷ்ணகர்ணமீர்தம்	... 105	
22	வாக்ஞண்டாமாலை	... 103	
23	நகூத் திரமாலை	... 29	
24	இராசிமாலை	... 13	
25	நவக்கிரகமாலை	... 10	
26	உற்பவமாலை	... 10	
27	ஊர்ப்பத்து	... 10	
28	தோத்திரப்பத்து	... 10	
29	வேங்கடேசன்பலசந்தமாலை	... 30	
30	அலங்காரகிருஷ்ணன்பதிகம்	... 11	
31	தினசரிவாழ்வு	... 200	
32	பாதுகாசகஸ்ரம் பிற்பகுதி	... 499	வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்த்தது

ஸ்ரீ:
கோதாஸ்துதி.

காப்பு.

திருப்புளியாழ்வார்.

சூழ்சாகை மன்னித் துளிரேறிய தொன்மரத்தின்
வீழாயி ரங்கண் மிளிர்ந்தாங்குயர் வேதநின்று
தாழா திணைந்த தமிழாயிரந் தந்தவள்ளல்
வாழ்நாழ்மை யில்லா மரமேயரம் வல்வினைக்கே. (1)

குறிப்பு:-சாகை-கிளை. தொன்மரம்-ஆலமரம். வீழ்-விழுத. தமிழாயிரம்-தீருவாய்மொழி. நாழ்மை-குற்றம். மரம்-திருப்புளியாழ்வார்.

பெரியாழ்வார்.

திருப்பாவை முப்பதுஞ் செப்பினான் செம்பொன்
உருப்பாவை யொண்புகழை யோத-விருப்பாரும்
இட்டர்பிரான் வேல்வழுதி யெங்கள்பிரா னென்றேத்தும்
பட்டர்பிரான் ருளிணையே பற்று. (2)

திருப்பாவை - முப்பது பாசாமுடையதாக ஆண்டான் அருளிச் செய்ததொரு பிரபந்தம். வழுதி - பாண்டியன். பட்டர்பிரான் - பெரியாழ்வார்.

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன்.

தண்டாத வேதந் தமிழ்மாமறை தன்பொருளுட்
கொண்டான் மராடித் தசநூறருள் கொண்டுரைத்தோன்
வண்டார் பொழில்சூழ் வடவேங்கட மன்னுபைம்பொற்
கண்டாவ தார னிருநாண்மலர் கைகுவிப்பாம். (3)

மராடி-மரவடி; பாதுகை. தசநூறு-ஆயிரம். மராடித் தசநூறு-பாதுகாஸஹஸ்ரம் என்கிற தோத்திரப்பிரபந்தம். கண்டாவதாரன்-ஸ்ரீ வேதாந்ததேசிகன்.

குருவணக்கம்.

வேயர் குலம்விளங்க மேவுந் திருக்கோதை
நாயகிதன் றேத்திரப்பா நான் பாடத்— தூயபுகழ்
நங்குரவன் நல்வீர ராகவனா நான்மறையா
றங்க முணர்ந்தோ னரண்.

(4)

சிறியதிருவடி.

கஞ்சனைக் கரிய நீல கண்டனைக் கடுக்குங் காட்சி
மஞ்சனை யிராமன் பாத மலரினை மறவா தேத்து
நெஞ்சனை நிகரி லாத நெடும்பனைத் தோளி னானை
யஞ்சனை சூமா னான வனுமனை யகத்துள் வைப்பாம்.

(5)

கஞ்சன்—பிரமன். நீலகண்டன்—சிவன். கடுத்தல்—ஒத்தல்.

அவையடக்கம்.

இருமொழிக் கெல்லை கண்டோ நெவற்றினும் வலிய நெம்மான்
திருவருள் பெறும்வே தாந்த தேசிக னருளிச் செய்த
மருவளர் கூந்தற் கோதா மான்மிய மால்கொண் டுள்ளம்
வருதமிழ்க் கவியாற் சொல்ல வல்லனோ மதியி லேனே.

(6)

உணர்வின்முற் பவத்தி னாற்று முறுபவப் பிணியான் மாழ்கி
யணையினிற் கிடக்கை மேவி யரும்பெறற் கோதை யன்னை
துணைவரு மிம்மை யம்மை யாமெனத் துணிந்து சொற்ற
மணியன தமிழ்ப்பா மாலை வழுவென மதித்தி டாரே.

(7)

எழுபான்மூன் றுண்டி னிரும்பிணிவாய்ப் பட்டே
இழுமெ னனைமே லிருந்தே—யழகான
கோதாத் துதியிதனைக் கூறினேன் கூறுபவோ
கோதாப் புலவர் குழாம்.

(8)

ஸ்ரீ:
கோதாஸ்துதி.

ஸ்ரீவிஷ்ணுவிதகூடநநகலுஷீம்

ஸ்ரீராமராஜ ஹரிவநநபொமடிஸ்யாம் |
லாக்ஷாத் ஷீராம் கரூணயா க்ஷிராதிவாந்யாம்

மொடிநநந்யூஸாணஸூணம் புவஜே |

|| ௧ ||

- 1 சீருலவும் விண்டுசித்த நென்னும் வேயர்
திருக்குலமா நந்தவனந் திகழ்ப்புந் கற்ப
தாருவளர் கொடியாகி யரங்க நாத
சாமியரி சந்தனத்திற் சார்த லானல்
ஏருலவிப் பொறுமையினிற் பூமா தாகி
யினியவரு ளதனின்மற்றோர் திருவு மான
தாருலவுந் கோதைதனை யன்றி மற்றோர்
சரணறியேன் சரணடைந்து தரிசித் தேனே. (க)
- 2 குருவரங்கொள் பட்டர்பிரான் குலமெனுநந் தனத்தருவின்
கொடியா யென்றுந்
திருவரங்கத் தனியரசி னருகுறையுந் குணமணியைச்
செவ்வி வாய்ந்த
வுருவதனிற் பூமகளைப் பொறுமையினிற் புவிமகளை
யொப்பாள் தன்னை
மருவளருந் குழலானைக் கோதைதனைச் சரணாக
வணங்கி வாழ்வாம். (உ)
- 3 பட்டர்பிரான் குலமென்னும் பசங்காவின் றருக்கொடியாய்
இட்டமுறுந் திருவரங்க ரிடத்துறையுந் குணமணியாய்க்
கட்டழகிற் பொறுமையினிற் கமலையொடு மண்மகளாய்
மட்டவிழுந் குழலானைச் சரணாக வணங்கிடுவாம். (ங)
- 4 குருவா கியபட்டர் கோன்குல மான கொழும்பொழிலின்
றருவேறும் பூங்கொடி தானு யரங்கர் தமக் குகந்த
மருவாய்ப் பொறையினின் மண்மக ளாகி வனப்பிலுயர்
திருவான கோதை தனைச்சரணாகதி செய்தனனே. (ச)

- 5 பட்டர்பிரா நென்னும் படிப்பையருங் கற்பகத்தின்
இட்டு வளர்கொடியா யிந்திரையாய்க்—கட்டழகின்
மண்டலமாய் வண்பொறையின் மாலுக்கே மாலனிக்குந்
தண்டமிழ்செய் கோதாய் சரண், (ரு)
படப்பை—சோலை.

வெவெஸிகஸூ சீ மிராவிமகுடலீ நா

வணெயுஷுரே தீவிநீ நலிபோடிஸாடுது ।

உதூ விடிநீவி சாண்டவெலவமொடி

ரீளநயூமொரீவாயநி மூணாலுடிபாஃ । 12 ।

- 6 மணியறுகான் முரல்பசுந்தண் காவு சூழ்ந்த
மல்லிநா டாளுமொரு மணியே யுன்றன்
றணிவறுசீ ரெடுத்தோதற் கூம னாகுந்
தமியேற்குன் கடைக்கணருள் சார்ந்தன் ரோபல்
அணியழகு தகுமோனை யெதுகை தண்மை
யமுதமெனுஞ் சவையினிமை யான வோசை
பணிமருவ விசைமருவும் பாடல் பாடும்
பாக்கியம்பெற் றன னூன்றிப் பார்க்கும் காலே, (க)

- 7 காமரு பனுவன் மாலைக் கற்பக மனைய கோதாய்
மாமறை வழத்து நின்சீர் மான்மிய மனைத்து மோதற்
கூமனாய் நின்ற வென்னை யுன்னருட் குணங்க ளன்றோ
பூமிசைப் புலவர் போற்றப் புகன்றிடப் புரிந்த வன்றே. (உ)

- 8 நல்லார் புகழ்தரு நான்மறை யாலு நலிற்றருஞ்சீ
ரெல்லா மிசைத்தற் கொருமுகை யாகி யிருந்தவெனைப்
பல்லார் புகழும் படிபாடச் செய்ததுன் பார்வையன்றோ
செல்லார் பொழிற்றிரு வில்லிபுத் தூர்வந்த செந்திருவே. (ங)
முகை—ஊமை.

- 9 கோதற்ற செந்தமிழ்தேர் கோதாயுன் சீரனைத்தும்
ஓதற்கு மூங்கையனா யுற்றவெனைச்—சீதத்
தொடைக்கவிதை பாடச் சரந்ததுநின் செய்ய
கடைக்கணரு ணைக்கன்றோ காண், (ச)
மூங்கை—ஊமை,

10

கோதை நின்புகழ் கூறுமா
 நேதி லாமனி நெய்தெனைத்
 தீதி லாவருள் செய்த துன்
 காத ளாவி ய கண்களே.

(ரு)

தத்ப்ரெயலஸூலணயொரஜி தாயிராநா

காலூரம் துதீயரிணிநருவாரஸிஃஜி தாநா |

மொடிததெய ஜநநி துடிவிஷ்வாஹபூ

வாஹம் ப்ரஸூநிபாராஃ சிபிலம்வியெஹி |

| ௩ ||

11

மென்னடைய செந்நிறக்கா லன்னம் பாடி
 விளையாடும் புனற்றுறைக்கா வேரி சூழ
 மன்னரங்கன் செவிக்கமுத மழையே போல
 மதாரமுற வொலித்திடுநின் மலர்த்தாள் வேய்ந்த
 நன்னரெழிற் சிலம்பின்மணி நாத மென்ன
 நலனழகு கெம்பீர நடைகண் மேவி
 வன்னமுறு நின துதுதிக் கேற்ற தாய
 வாக்கருள்பூங் கோதையெனு மயிலன் னாளே.

(க)

12

திருவரங் கேச னூர்தஞ் செவிக்கமு தான வோசை
 மருவுநின் மலர்த்தா ளம்பொன் மணிச்சிலம் பாங்கு வன்னந்
 தருமெழின் மதாரந் தண்மை சார்ந்துநின் றகைமைக் கேற்ற
 வருணணி வாக்கே யீவா யரும்பெறற் கோதை யன்னே.

(உ)

13

தேவர் புகழந் திருவரங் கேசன் செவிக்கமுதா
 யோவறு மோசைசெ யுன்றூட் சிலம்பென வோங்கெழிற்சீர்
 பாவரு நாதம் பாயில்வாக்குண் டாகும் படியருள்வாய்
 கோவளர் வில்விபுத் தூர்க்கோதை சூடிக் கொடுத்தவளே.

(ஊ)

14

கண்ணன் செவிக்கினிமை காட்டுனது காற்சிலம்பின்
 பண்ணமையு மோசையினிற் பல்லணிகொண்-டெண்ணறுநின்
 சீரெலா மோதவருள் செய்வாய் திருக்கோதை
 யேருலா மின்னே யெனக்கு.

(ச)

கூலாநபெநடியதீ பசுநாநாவாவ
 ண

தீபெய்யயாவடிவமாஹ்ய லாஸ்தீந்தெ ।

மொடிவிக்ஸூரயிபாஹவதீகடாக்ஷா

உவஸூரம் தி கீகரநசூம் கவீநாம் ॥

॥ ௪ ॥

15 விடப்பணியி னடனமிடுங் கரிய கோல

மெய்ப்பரம னுடலினால் வெய்யோ னீன்ற

தடக்கருங்கட் டிருநிகரு னமுத தாரைச்

சரச்சுவதி குருமுகமாய்த் தான்கொண் டாடிக்

கடிக்குவளை புரையுனது கடைக்க னோக்காற்

கனிந்துநலந் தருமினிய கவிபெய் வாரால்

சுடர்க்கொடிபோற் றுளசிவனந் தோன்றந் தோகாய்

சுரும்பிமிரும் பரிமளப்பூந் தொடையன் னானே. (க)

16 நந்தன் மதலை யாடலினால் யமுனை நிகரு நினதுமறை

யந்த மென்னும் வாணிவழி யறிந்தே யாடு மறிவருக்குச்

சந்த மதுர வாக்கமையுந்தகையுன் கடைக்கண் பார்வையன்றோ

கந்த மலர்ப்பூம் பொழிந்புதுவைக் கனியேயருட்பூங் கற்பகமே.

17 காமரு கோவல னானி னுடலிற் காமுறலால்

யாமுனை நேருநின் வாணியை நான்முறை யாடல்செய்தோர்

தோமற நின்றதுதி சொல்லுவ ரான்மதி தோய்குடுமி

மாமதில் சூழ்வில்லி புத்தூ ருறையு மணிவிளக்கே. (ங)

18 யாதவர்கோ னுடலினான் யாமுனையை நேருனது

நாதவிசை வாணிதனை நன்முறையா—யோதியனைந்

தாடுவோர் கோதா யதிமதுர நாற்கவிகள்

பாடுவா ராவர்சயம் பா. (ச)

கலாஜ்யூஸாவிவக்யுதள விரஜீகூதி தாநா

கூலாபடிவிக்ஸூரயிபாஹவதீகடாக்ஷா

தநிஸிதம் நிபதிதஸுவகீளவிஜாஜா

தகீநிநாடிஸ்யுரெஸூயிராம் நிமும்மெஃ । ௫ ।

- 19 வேலைநெடுங் கடற்றுயிலுங் கரிய கோல
 மேகமொப்பா நெனைப்போலும் வெய்யோர் தம்பாற்
 சாலேநிழ லெனக்கருணை பொழியுந் தன்மை
 தனிமதுரத் தமிழ்த்தொடையல் தன்னால் யாத்த
 மாலையினு நெறிந்திருண்டு வடித்த கூந்தன்
 மாலையினும் பிணிப்புண்ட மாலை யன்றோ
 ஆலையெழிற் கரும்பிரசம் பழனம் பாபு
 மணிமல்லி நாட்டினுக்கோ ரரசா வாளே. (க)
- 20 பரம முதல்வ நெனைப்போலும் படுபா வியருக் கருடரலுன்
 வரமன் னியபா மாலையினும் வளருங் குழற்பூ மாலையினும்
 விரவு மருளாற் பிணிப்புண்டவிதத்தா லென்பர் வேற்றடங்கட்
 புருவ மயிலே புதுவைநகர்ப் பொன்னே கோதைப் பொற்கொடியே.
- 21 என்போலும் பாவியர்க் கெல்லா மிரங்குத லெம்பெருமான்
 மின்போலு நுண்ணிடை வேல்போலும் கூர்விழி மெல்லியனின்
 பொன்போலு நல்லெழிற் பாமா லையினும் புனைகுழற்பூ
 மென்போ தினுமுள வேட்கையென் றோதுவர் மேலவரே. (ங)
- 22 நாறுமலர்க் கோதாயு னாதனெனைப் போலறத்தி
 னாறறியா வாதர்க் கருள்புரிதல்—தேறுநின்பா
 மாலையினும் வண்குழல்சேர் வாடற் பழஞ்சருகு
 மாலையினுங் கொண்ட மயக்கு. (ச)

சொணாயரெவி கூயபொரவி துஃஹஜா
 வாஃஹவாஹவிஹவெவி லாஹுதீஹம் ।
 ஸ்வாஹுதெரவிரலெவிபுரஜா ஹுஹவாத்
 மொஹாவி டெவிஹிதாநஹுநஹுபுஹாவி ॥ ॥ ஸ ॥

- 23 கருணையொரு வடிவெடுத்த காட்சி போலக்
 காதுவரை நீண்டிலகுங் கண்ணு யின்பம்
 பருகதரந் தனிற்சோணை நதியாய்த் துங்க
 பத்திரையாய்ப் பருத்தபயேர் தரத்தாற் பாரின்

28 தேவியற் கோதா யுன்றன் செவியில்வந் தொருவ னாதி
காவிய மியற்றி நுங்கோன் களிப்புறக் காட்டி னானால்
நீவியந் திடுமா சொற்ற நிரையிசைக் கவியா லின்ப
மேவிய காதல் கூரு மென்பதோர் வியப்ப தாமோ. (உ)

29 புவிமா தெனப்புகல் நின்செவி வாய்வந்தொர் புங்கவன்முன்
கவிதா மணிகளை யுங்கோ னருள்பெறக் காட்டினனால்
சவிதா வனைய தமிழாலம் மாலுளந் தங்கவைத்தாய்
குவிதாமக் கொங்கைக் குயிலே வியப்பென்னை கூறுவதே. (ங)

30 புவிமகளா நின்செவியிற் போந்தமுனி நுங்கோன்
கவிமகனாய் வாழ்ந்து களித்தான்—சவிமருவு
நீதா னியற்றுக்கவி நேசமுற மாலைவைத்தாய்
கோதாய் வியப்பென்னே கூறு. (ச)

மொகூம் தவ வியததிம் ஹவதீவ மொபெ

ஹதீம் நிஜாம் ப்ரணபவாவநபாமுணநதீம் |

உலாவவெவி தூஹவம் மரிஜெராமுஜெநதீம்

ஸ்யம்மாரயந்தி. ஹூபயம் மாரவஸூபீயம். | 1 அ |

31 ஆராத பெருங்காதல் வெள்ளம் பொங்கி
யகப்பொருளின் றுறைதழுவி யன்பு மேவி
வாராத பெருஞ்செல்வ மருவி னூர்போன்
மாலாகி யனவரத மகிழ்ச்சி கூர்ந்தார்
காசாருங் குழற்கோதாய் பெண்மை மேவிக்க
காமுறநீ பாடியவக் கவிக டேர்ந்து
நீராகி யுருகுமெனல் வியப்பொன் றில்லை
நீலமுகி லாகுமெனு நிறத்தி னானே. (க)

32 அருள்தருங் குணத்தா லான்றோ ரகப்பொருட் டுறையி னாடிக்
கருமுகில் வண்ணன் றன்னைக் கலந்தனர் கவிக ளாலே
மருமலர்க் கோதாய் பெண்மை மருவுநின் வாக்கின் மாலா
யுருகிடா துறையுங் கொல்லோ வுரைக்குங்கா லருமை யுண்டோ,

38 மன்கலைதேர் விண்டுசுத்த மால்பெறவே வந்ததினால்
மன்கலையாற் றுபமெலா மாற்றுவதால்—மென்கலையார்
மற்றோர் மதிநிகர்நீ வார்கடல்வாய் வந்தவள்பின்
புற்றா ளெனவுரைப்பா மோர்ந்து. (ச)

தாதலுதெ னுவிடிவூ தி ளெலவயூ கா

கண்பூடுதெலு திஸுதெ ரநவாவூவடுவடி |

தூளலிமம்பலுமமாடுவஹுதூராமா

மெலெஹதூரவடாமுமுணம் லு லாடி | | ய |

39 மங்காத தவமுனிவர் வான நாட்டு
மலரயனை முதலான வரத்தோர் யாருந்
தங்காதல் பெறத்துதித்தற் கெட்டொ ணை
தாடாள னினதுதிருத் தாதை சாற்றுஞ்
சிங்காத துதிகிறிதிங் கேற்று வாழ்வு
செய்தருளல், செழுங்கோதைத் திருவே யுன்றன்
கொங்காருங் குழல்குடிக் கொடுத்த தெய்வக்
கோதைதனை யணிதருமக் குணத்தா லன்றோ. (க)

40 மலரய னாதி வானோர் வாக்கினுக் கெட்டா மாயோன்
அலர்மணிக் கூந்தற் கோதா யசைவினின் றந்தை சாற்றுஞ்
சிலதுதிக் கிரங்கி வாழ்வு செய்தனின் செய்ய சென்னி
மலைமலர் மலை வேய்ந்த வேட்கையால் விளைந்த தன்றோ. (உ)

41 நாடிக் கவிஞர் துதித்தற்கெட் டாதனி னாதன்சிற்சில்
பாடித் தரும்பட்டர் கோன்றனக் கேயருள் பாலித்திடல்
கோடித்துக் கோதைக் கொடியே யுனது குழற்கற்றையிற்
குடித் தருகின்ற மாலையின் மாலெனச் சொல்லுவரே. (ஈ)

42 மாகர்துதிக் கெட்டா மணவாள னின்றமப்ப
னாகுமவன் பாட்டுக் கருள்புரிதல்—நாகிளம்பூஞ்
சோலைசூழ் வில்விபுத்தூர்த் தோகாய்நீ சூடியருண்
மாலையா லன்றோ மகிழ்ந்து. (ச)

ஶ்ரீகிருஷ்ணாவி வரிவக்ரீஸுவாணுஷ்யாத்

ஸவெபூதராமவதி ஶேவிதவாவதாராத் ।

யதெத்ய வ ராமவதிநா ஶஹுஸிநவநுவபு

நிபூஸுநாவிநியதம் நிஶிதாஃகூடாக்ஷாஃ । 1க1

- 43 நன்றிசையுந் திருவரங்க நாத னுன
நம்பெருமா னீபிறந்த நன்னு டாய
தென்றிசைசெய் திருவிழியின் கடைக்க னுணைக்க
மெக்காலு மெய்துதலா லிலவச் செவ்வாய்க்
குன்றிசையுந் தனமலர்ப்பூங் கோதாய் நான்காய்க்
குறித்தபயன் றருதலினுற் கூறுங் காலைத்
தென்றிசையுத் தரதிசையே யாயிற் றென்றும்
றெரிவருநின் பெருமையெவர் செப்பற் பாலார். (க)
- 44 பன்னரும் கோதை நீயுற் பவித்தது பாரின் மீது
தென்னெனத் தெரிந்து நோக்கிச் சீதரன் றுயிற லானு
மன்னரும் பயன்க னுன்கும் வருபவர்க் களித்த லானும்
அன்னபொன் றிசையே நல்லுத் தரதிசை யாயிற் றன்றே. (உ)
- 45 பேரூர்ந்த கோதைப் பிடிநீ யுலகிற் பிறந்ததிசை
வீரூ ரரங்க னருணைக் கியைதரு மேன்மையினுல்
கூறான நாற்பயன் வேண்டிவந் தோர்க்குக் கொடுத்தலினுன்
மாறாகத் தென்றிசை யுத்தர மாக மருவியதே. (ஈ)
- 46 பொன்னுக்குங் கோதாய்நீ போந்ததிசை மாலரங்கன்
தன்னுைக்க மெய்துந் தரத்தினுன் —மன்னுைக்கு
மண்ணிற் பயனளிக்கும் வன்மையினுன் மாமுனிவர்
எண்ணுத் தரதிசையா யிற்று. (ச)

பூர்பெண ஶேவி ஶவக்ரீஸுவெஸுபொமாத்

மொஶாவஸ் ஜமஶிஶம் வயலாஸுநீதெ ।

யஸ்யுஶம் ஶஸெத்ய ஶஸிபெஷுஶிரஶ்ரிவாலாத்

ஶாதீரயீபூஷ்யத்யொஶவி ஶவஶி வுணுஶாஃ । 1க2 ।

- 47 வண்ணமுறு மணிவரன் றி வயங்குங் கோதா
 வரியுனது திருப்பெயரை மேவு மாற்றாற்
 புண்ணியநன் னதிகளெலாந் தன்பான் மேவப்
 புகலரிய பாவமெலாம் போக்கு மன்றி
 மண்ணுலகி னீராட வருவோர் கோது
 மாற்றிநல னளிக்குமென வகுப்பர் நீலக்
 கண்ணனைத்தன் வசமாக்குங் கரிய கோலக்
 கருணைவிழிப் பெரியதனக் கணியன் னாளே. (க)
- 48 மண்டலம் புகழுங் கோதா வரிநதி யுனது நாமங்
 கொண்டதாற் கோதாய் வந்து குளிப்பவர் பாவ மெல்லாம்
 சண்டன்மு னிருள்போ லாக்கித் தன்னில்வர் தெய்து நன்னீர்த்
 தண்டுறை நதிக ளெல்லாந் தகைபெறச் செய்யு மன்றே. (உ)
- 49 சாதாரி நேர்மொழிக் கோதா யுனதபி தானங்கொண்ட
 கோதா வரிநதி தன்பாற் குளிப்பவர் கோதனைத்தும்
 பாதார விர்தம் படுநீர் முதலிய பன்னதியின்
 றீதான பாவமுந் தீர்க்குமென் றோதுவர் சீரியரே. (ஈ)
- 50 கோதா யுனதுபெயர் கொண்டதன லன்றோவக்
 கோதா வரிதனது கோளகற்றித்—தீதோடச்
 சார்ந்தார் பவமுந் தரங்கினியின் றன்பவமுந்
 தீர்த்தோடச் செய்யுமென்பர் தேர்ந்து. (ச)

நாமெஸபஸுதநு வகூதிரயஃ கயம் தெ

ஜாதஸ்யவ்வாவதிஃ வுருஷஃ வுராணஃ ।

வளவவியாஸுவிதம் ப்ருணயம் ஹவத்யாஃ

ஸுஷஸ்யுயந்தி வரிஹாஸுயிரஸுஷீநாம் । । கஈ ।

- 51 சேலாலம் புரைநிழியார் சேடி மாருன்
 றிருவதன நோக்கியருட் செல்வி நுங்கோன்
 ஆலால் வரவணைமேற் றுயின்ற னன்றி
 யரும்பறவை தனையூர்தி யாகக் கொண்டான்

பாலாய மொழிக்கோதைப் பாவாய் மூத்துப்

பழுத்துமுதிர் கிழவனையுன் பருவந் தேராய்
மாலானு யெனவசதி யாடந் கெல்லா

மட்டடங்காப் புளகூர மகிழ்செய் வாயே.

(க)

52 பாம்பினிற் படுத்தான் வேகப் பறவைவா கணமாய்க் கொண்டான்

மேம்படு கிழவ னானன் வேட்டநின் மகிழ்ந னென்று

தேம்படு தெரியந் கோதாய் சேடிய ரசதி யாடித்

தாம்புகல் வார்த்தைக் கெல்லாந் தனகுட னகைசெய் வாயே.

தனகு-உள்ளக்களிப்பு.

53 கடுத்தா னிகர்விழிக் கோதாயுன் காதலன் கட்செவியிற்

படுத்தா னதன்றிப் பறவையை யூர்ந்தான் பாரகத்தி

லடுத்தான் கிழவ னெனச்சே டியர்நகைத் தாடுமொழி

மடுத்தே செவியி லடங்கா மகிழ்ச்சியுண் மன்னுவையே.

(ங)

54 பணியிற் படுத்தான் பறவைதனை யூர்ந்தான்

அணியிற் றிகழ்கிழவ னன்பன்—மணியிற்பூஞ்

சேடுலவுந் கோதையெனச் சேடியர்கண் மெல்லநகைத்

தாடுமொழிக் குள்ளமகிழ் வாய்.

(ச)

தஹுகாரஹுஸூரஹ்குதவாரூரஹெஃ

திகூகாஹூஜாநாரமதாரிவி வெஜயம்ஃ |

வதஹுஸூரஹி ரிஃ வ்ரதீவாதஹொஹாஃ

வஹுஸூரவதஹுஸூரஹி ரிஃ ஹொஃ |

| கச |

55 எனைத்துலகும் புகழ்கோதா யிறைவ னாகத்

தெழில்செய்வன மாலையிடை யிசையார் வண்டின்

வனத்தொகுதி நினதுகுழல் சூடித் தந்த

மாலையின்மா லாகியவன் மகுடமீதி

வினத்தினொடுஞ் சுழன்றுநெருக் குதலா லுன்ற

னிநுவிழியின் கடையருணைக் கியைந்தோ ரம்ம

அனைத்துலகு மயிற்பீலிக் கவிகை நீழ

லரசாட்சி புரிவரென வறைவ தாமே.

(க)

56 மருந்துறழ் கோதை துங்கோன் மார்பணி மாலை நீத்துன்
கருங்குழற் கற்றை சூடிக் களைந்ததார் முடியிற் சூழ்ந்த
சுரும்பர்நி னருணைக் குற்றோர் தொங்கலங் கவிகை நீழல்
இருந்தர சாட்சி செய்வ ரென்பதை யுணர்த்து மாதோ. (உ)

57 சுரும்பர்கள் கோதை பிரானிறங் குல்லை துறந்துமன்றற்
கருங்குழல் சூடிச் சுருந்தார் முடியிற் களுன்றுசலாய்
உரந்தரச் சூழ்த னின்னரு ணைக்க முடையவர்மண்
தரம்பயில் பீலிக் குடைநிழ லாள்வது சாற்றுமன்றே. (ங)

58 வண்டினமான் மார்பின் வனமாலை கைவிட்டு
மண்டிநீ சூடியருண் மாலைமுடி—யண்டி
யடையச் சமுலுதனி னன்புடையோர் பீலிக்
குடைநிழலி லாள் தல்குறிக் கும். (ச)

சூரோடிவத்யுவி ஸாடிஹ்யுடியம்மரீழவி

நாமாநிதிகாழவி ஔதிகாழவிமொணொதாராழவி ।

சீளவிஸூஜாதவ சுகூண்டுகிநீடவாஜா

மொடிஹவத்யுயரிதா வஹ வெஜபந்தீ ॥

। கரு ॥

59 வன்னிறத் திருத்துளவ மாலை மாயோன்
மார்பகத்துப் பலநாளு மருவி வாச
மன்னுமெழின் மென்மையொடு தண்மை நாடு
வளங்கயிற்றாற் றெடையலுறு மாண்ப தேனு
நின்னளகந் தனிற் புனைந்து களைந்து தந்த
நிமலமலர் மாலைமுடி மேல தாகக்
கன்னன்மொழிக் கற்பகப்பூங் கோதாய் கீழ்மை
கலந்ததென்பர் கற்றுணர்ந்த கலைவல் லோரே. (க)

60 வலந்தரு கோதா யன்பன் மார்பணி துளவ மாலை
நலந்தருந் தண்மை மென்மை நார்புனை மணத்த தேனு
மிலைந்துநீ யளகந் தந்த வெறிமலர் மாலை மேலோன்
குலம்பெறு முடிமே லாகிக் குலாயது கூறுங் காலே. (உ)

61 வண்ணங் குணமண் மென்மையி னூர்வன மாலே நுங்கோன்
றண்ணந் தருநிறஞ் சார்ந்தாலு நின்குழல் சாத்தியருள்
பண்ணும் பரிமளப் பூமலை யன்பர் பணிமுடிமேல்
நண்ணும் பெருமை யுடைத்தா யிருந்தது நாயகியே. (ங)

62 மல்லிநா டாளு மயிலே வனமலை
மெல்லியலு நன்மணமு மேவுகினும்— அல்லணையான்
வேலைசிகர் மார்பமுற வேய்ந்தளக நீதரும்பொன்
மலைமுடி மன்னியதம் மா. (ச)

தநள னிஷாசி நிவ்வொஸ்திரலா மூலீதெ
வ்வஹ் ஷகலி தவவீதி ரஸவ்ய ரொஷாஃ ।
சிஃஜிஸநா சிபுவீஹொ விஷயஃ வ்யஹ்தெ
வ்யாபவ்யாஃ சுசிஷிஃஹத க்ருபயுவொஷஃ ॥ ௧௬ ॥

63 உலகமெலாம் படைத்தளிக்கு மேக நாத
னுருவமுடி தனிந்புணையு முனது கூந்தன்
மலர்கமழு மாலையினின் மொய்த்துத் தேறன்
மடுத்தருந்துங் களிமயக்கால் வண்ட ரீட்டம்
குலவுமிசை தருமுழக்கங் கருணை வாரி
கொழிக்குமிரு கயற்கணறுங்கோதா யுன்றன்
வலமருவும் வதுவைபுரி காலஞ் சேரு
மங்கலவாத் தியமுழக்க மாணு மாதோ. (க)

64 தென்றலிற் றிரியுங் கோதாய் சீதரன் முடிமேற் குடும்
பொன்றரு மலை யுன்றன் புரிகுழல் வாசஞ் சார்ந்த
தென்றுமொய்த் தளியின் கூட்ட மிசைதரு முழக்க நின்சீர்
மன்றலுக் கியைந்த மேள வாத்திய நிகர்க்கு மாதோ. (உ)

65 பண்வா ளரவணை மாயோ னணிதரும் பைந்தொடையல்
குணம்வாய்ந்த கோதைநின் குந்தளஞ் சூடிக் கொடுத்ததெனு
முணர்வா யளியினம் பல்லிசை பாடி யொலித்தலுன்றன்
முணம்வாய் பொழுதிசை மங்கல வாத்திய மாணுமன்றே. (ங)

66 மாலாகி மாலணிதல் வண்கோதாய் வண்டினங்கள்
மாலா முனது குழல்வனைந்த—மாலையெனச்
சீர்த்தவிசை செய்தல் திருவேதின் மன்றவிசை
வாத்தியத்தி னன்முழக்க மாம். (ச)

விஸாயிராந ரஜலா கரிகெந நாஹள

வக்ஷஸ்கெ வ கரிகாவநவந்தெந ।

கூரொஹிதொர்வி கிமகெவிபுஹாரவ்யியுஹெ
யதெ நதெந ஸிரவா தவரிளவிசிராமா ।

|| கள் ||

67 வாமனனா யுலகளந்த மாயோ னுந்தி
வனசமலர் வாசனையின் மதனன் மாலுங்
காமருபூர் திருமருவு மகலஞ் சாத்துங்
களபநறு வாசனையிற் கங்கை பூத்த
மாமலர்த்தா ளிடைநாளு மருவும் வேத
வாசனையிற் கோதாய்நீ வனைந்து தந்த
தாமமணி மாலிகையே யதிக வாசந்
தருவதெனத் தலையின்மிசைத் தாங்கி னானே. (க)

68 மாதவ னுந்தி யந்தா மரைநறு மணத்திற் கோதாய்
காதல்செ யகலஞ் சாத்துங் களபவா சனையிற் கால்சேர்
வேதவா சனையின் மற்றுன் வியன்முழன் மிலைந்து தந்த
தாதவிழ் மாலே தாங்கித் தயங்கினன் றலைவன் றானே. (உ)

69 மாரற்குத் தாதைத னுந்தியந் தாமரை வாசனையில்
தாருற்ற மார்பக் களபத்தண் வாசனை தன்னிலடி
யாரத் திருமறை வாசனை தன்னிலன் பாரணங்குன்
பாரக் குழலணி நல்வாச மென்னப் பரித்திடுமே. (ஊ)

70 மாலுந்தி யந்தா மரைமணத்தின் மன்னகலஞ்
சாலுங் களபத் தனிமணத்தின்—காலடிசேர்
கோல மறைமணத்திற் கோதாயுன் குந்தளஞ்சேர்
மாலையன்றே மேலா மணம். (ச)

வடுவாபடெந வரிமுஷுதவொதநீயம்
 ஶாலாவிதடிஉகொயிவாஸுததாம் ।
 பூபெணராமவதிரொஷவிவதிபுமொடெ
 ஸளஹமுஸுவடிவிஷெகஶஹாயிகாரம் ।

| கடி |

71 செய்யதிருப் பாற்கடலிற் றுயின்று வான்றேய்
 சிகரநெடுஞ் சோலைமலைத் திகழ்ந்து தோன்றி
 வையமெலாங் குறைதீர வானோர் வாழ
 வடதிருவேங் கடமருவி மன்னு மாநீர்ப்
 பையரவிற் றுயில்புரியு மரங்க நாதன்
 பாவையருள் கோதாயுன் பாரக் கொங்கைத்
 துய்யதுகில் தன்னுடனீ சூடித் தந்த
 தொங்கல்தனை முடிசூடித் துலங்கு வானே. (க)

72 வார்கடற் றுயின்று சோலை மலையிடை யுறைந்து நாகப்
 பேர்வரை நின்ற பெம்மான் பிறைதுதற் கோதாய் நின்சீர்
 வார்முலைத் தூசு மைம்பால் வனைதரு சரமும் வாங்கித்
 தார்முடி சூடி யன்றே சவிபெறத் தயங்கி னானே. (உ)

73 வங்கக் கடலிற் றுயின்றிருஞ் சோலை மலையுறைந்து
 துங்கப் பணிமலை நின்றேனற் கோதையுன் றாயமணிக்
 கொங்கைக் கலிங்கமுங் கூந்தலிற் சூடிக் கொடுத்தமலர்த்
 தொங்கற் சரமு முடிமேற் றரித்துத் துலங்கினனே. (ஈ)

74 பாலார் கடற்றுயின்று பாரநெடுஞ் சோலைமலை
 மேலாகி வேங்கடத்து மேனியே—மாலானேன்
 சேட்டு முலைக்கலிங்கஞ் செல்வியுன தைம்பாற்பொன்
 சூட்டணிந்து மேன்மையுறுந் தொட்டு. (சு)

கலிங்கந்தொட்டு மேன்மையுறும் எனக் கூட்டுக.

தூண்டொகூகிபிரிர்: ஸ்யபிஶுதரீராமெம்
 யம்ஸவபுமயஜதிஸாடிபிஶுஹந்தி ।
 சூரொடிபிஶுபிரஹ்தி ராலிகாவி:
 ஸொரவிதஶீயகூபிஶாஶகவாவிதாவி: ।

| கஶ |

- 75 செய்யாத திருமொழியா யநாதி யாகித்
 தெரிவரிதாய்ச் சத்தியமாய்த் திரிகா லத்தும்
 பொய்யாத மறைகளெலாம் புகழ்ந்து போற்றிப்
 பூரணமாங் கந்தனெனப் புகல்வ தெந்த
 மெய்யாளன் றனையந்த மேலோன் றானே
 வெறிந்துகடை குழைந்திருண்ட விலோதம் வேய்ந்த
 ரையாத கோதைதனைக் கோதை நங்காய்
 நறையுடைத்தா மெனப்புனைந்து நலம்பெற் றானே. (க)

விலோதம்—கொடி.

- 76 அந்தமின் மறைக ளெல்லாம் யாரையே சருவ மூல
 கந்தனென் றுரைக்கு மந்தக் கடவுளு னளகஞ் சூடும்
 பைந்துண ரணியைக் கோதாய் பரிமள முடைத்தா மென்னச்-
 சிந்தனை புரிந்து தன்பொற் சிரத்திடைத் தாரிப்ப னன்றே. ()

- 77 மாசறு வேத வருக்கமெ லாமெந்த மாறனைநல்
 வாசனை யானெனப் பேசினு மாலந்த மாதவனே
 பூசரர் போற்றிசெய் கோதாயுன் கூந்தல் புனைந்துதந்த
 ஆசறு மாலைநல் வாசனை யாமென் றணிசுவனே. (ங)

- 78 தேசுறுநி னண்பன் றிருவே திகழ்சருவ
 வாசனையா னென்று மறையோத—மாசறந்
 சூடிக் களைந்தமலர்த் தொங்கன்பிசு கந்தமெனக்
 கோடிக்குந் தன்முடிமேற் கொண்டு. (ச)

யநெயுஸிஸுஜிதகாஃ விதாராஃ துதாராஃ

துநளஹிஸிஸுஜிதகாஃ விதாராஃ துதாராஃ

உஃஸிஸுஜிதகாஃ விதாராஃ துதாராஃ

நுரகெசுராணிவஹுஸிஸுஜிதகாஃ விதாராஃ துதாராஃ

120

- 79 முருகுயிர்க்குஞ் செழுங்கமலத் தன்னப் பேடை
 முனிந்தூடச் சேவலன முகமன் கூறி
 யருகிருக்கும் புனற்பொன்னி யரங்கன் வேய்ந்த
 வமலமலர்க் கோதாயு னளகஞ் சூடித்

தருவிருப்ப மணிமாலை சூழைக டோய்ந்து
 சகராரெடுங் கடல்புரையச் சவிசே ருன்ற
 னிருகயற்கட் கடைநோக்க மெய்த லாலே
 யெழிற்குவளை மாலையென விலங்கு மாலோ. (க)

80 பத்திரச் சுவாலை யாழிப் படையவன் முடியில் வேய்ந்த
 வித்தகக் கோதாய் கூந்தன் மிலைந்துநீ யருளு மாலை
 சித்திரக் கடைக்க னோக்காற் செறியிதழ்க் குவளை மாலை
 யொத்துநன் கொளிரு மன்றி யுவமையெ னுரைக்கற் பாற்றே.

81 நாவியங் கோதையிற் சூடிக் களைந்துநி னாதன்முடி
 மேவிய வேரி மலர்மாலை யாவி வியன்புதுவை
 யாவியன் னாயுன் கடைவிழி நோக்க மமைதலினாற்
 காவியம் போதினிற் கட்டிய மாலை கடுக்குமன்றே. (ங)

82 நாடுபுகழ் வில்விபுத்தூர் நங்காயு னாதன்முடி
 சூடித் தரப்புனைந்த தொங்கலந்தார்—நீடியபொன்
 மாவடுநேர் கட்பார்வை மன்னுதலால் வாய்மலர்ந்த
 காவியம் மாலையொக்குங் காண். (ச)

ராமெஸூரஸூ தவ வுணபாநுஸாபாத்

கநொநூலோவரிவூதீவிஷுவம் : ।

வாறாஸுபந்தி வஸுபொலிகாஸிஸூகீ

நூலுநாயிகதவூதீதாலிஷுபெலிபுவாஸெடி : । ௨. ௧ ।

83 தேற்றமுறுந் தரளமணி கொழிக்குந் தெண்ணீர்த்
 திருவரங்கப் பெருமனுடன் சேர்ந்து செவ்வாய்க்
 கோற்றொடியஞ் சனவிழிப்பூ ணலங்கற் கோதாய்
 கொடியிடையாய் நீயெதிர்த்து கூடி மாலை
 மாற்றுவதி விவரிலெவர் பெரிய ரென்று
 மதிநாடித் துதிகூறி வானோ ராதி
 நாற்றிசையோ ரெடுத்தாரைக்கும் வாதப் பாட்டி
 னவின்முழக்கங் கடலொலியாய் நவிறற் லாமே. (க)

- 84 தாற்றிளங் கமுக வேலித் தண்பணை வில்லி புத்தூர்க் கோற்றொடி யுனது கோலக் கொழுநனோடு டுவந்து மர்லை மாற்றலா லிவரில் யாவர் வலியவ ரென்று வாதம் ஆற்றுகு மொலியவ் வாரி யதற்கிணை யறைய லாமே. (உ)
- 85 குணமலை சேரெழிற் கோதா யுனது கொழுநனோடு மணமலை மாற்றலி னின்றோரில் யாவர் வலியரெனப் பணமலை யம்புவி யுள்ளோர்கள் வாதம் பகருரைகள் கணமலை யொண்டிரைக் கார்க்கடல் போலக் கவித்திடுமே. (ங)
- 86 தென்னரங்கன் றன்னொடுநீ சேர்ந்து திருக்கோதாய் மன்னு மணமலை மாற்றுங்காற்—பன்னறிஞர் தும்மி லெவர்பெரியோ ரென்று துவல் வாதவுரை விம்முகட லென்ன மிகும். (ச)

உருவபூரணபூ தியாதவ டெஹகாந்தூ

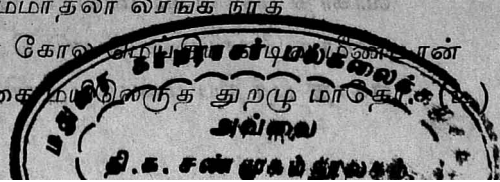
மொரொவநாரா லிரபாவ ருயெஹிராயா: |

சூலீஉநு ஸ்ரீ தஸிவாவ டெஹபொயம்

சோமஜ்யேஹ் ஸ்ரீ ஸ்ரீ தாஹ் ஹெஹிரிமாதம் | 22 |

- 87 ஒருமருங்கி னுறையமுதச் சாயன் மேனி
 பொண்கமலை தனதுருப்பொ னொளியு மற்றோர்
 திருமருங்கி னுறைகோதைத் தெரிவை நல்லாய்
 திகழுனது மாகதப்பூந் தெய்வத் தேசும்
 இருமருங்கும் படர்ந்தேறி யொன்றாய்க் கூடி
 யிலங்குதலா னுமதிடையி லிருக்கு மெங்கள்
 குருவரங்கன் றிருமேனி பீலிச் செவ்விக்
 குலமயிலி னெருத்தெனவே குலவுமாலோ. (க)

- 88 பொன்னிறத் திருவும் பச்சை புரைநிறத் திருவு மாந
 வன்னையங் கோதாய் நீயு மமர்தலா லரங்க நாக
 னென்னுமெம் பெருமான் கோல மயிலினை
 மன்னிய வெழிலார் தோகை மயிலினைத் துறழு மாதே. (ங)

89 வல்பாற்பொன் வண்ணத் திருமாது மற்றொரு பாலிற்பச்சை
கலப்பா மரகத சோபைகொ ணீயுங் கலத்தவினால்
குலப்பா டுடையநற் கோதாய் சகல குணசம்பனன்
நலப்பா டுடைய மயிலெருத் தாரொளி நண்ணுவனே, (ங)

90 புட்பந் தனிலுறையும் பொன்னொளிசேர் பூமாது
நிட்களங்கப் பச்சையொளி நீயுமாய்—நட்பின்
இருபாலும் வைகுதலா லெம்மோய்மான் மஞ்ஞைத்
திருவா ரெருத்தறமுஞ் சேர்ந்து. (ச)

ஊய்யுலலிய்யு நியநெநிபுமபுலுலகுநெந்:

நாமம் தபா கசிவயாலலெயிலாவம் ।

ஶாதஸூரம் நிரவிஸந்நிஜஶாயிராஜ்யம்

ஶாந்யாஶிநுபுலுபுதபொரவிஶவீக்ஷிதஸ்தே । ௨௩ ।

91 பூந்தாது முருகுயிர்க்குங் கமுக வேலிப்
பொன்மதில்கு முயோத்திரகர் புரந்த சீர்த்தி
மாந்தாதா முதலிக்கு வாகு வாதி
மன்னவர்தம் மாளிகையில் வைகல் தோறுந்
தீந்தேறன் மொழிக்கோதை நங்கா யிந்தத்
திருவரங்க நாதனைப்பொற் றிருவோ டுன்னைத்
தாந்தாஞ்செய் பூசனையா லன்றோ வேக
சக்ராதி பதியாகித் தரம்பெற் றாரே. (க)

92 மாதலம் புகழ் மிக்கு வாகுமார் தாதா வாதி
ஆதவ குலத்தோ ரெங்க ளரங்களை யயோத்தி தன்னில்
கோதையத் திருவோ டுன்னைக் குறித்தருச் சனைசெய் தன்றோ
வாதனத் திருந்து மங்கா தாழியொன் றுருட்டி னாரே. (உ)

93 நாகா திபர்புகழ் கோதா யயோத்தி நகரிலிக்கு
வாகாதி மன்னவர் மாலரங் கேசனை மாவொடுன்னை
மாகாத லோடும் வழிபாடு செய்த மகிமையன்றோ
ஏகாதி பத்திய மன்னவ ராகி யிருந்ததுவே. (ங)

- 94 அன்ன வயல்கு ழயோத்தி நகராளு
மன்னரிக்கு வாகுமுதன் மாந்தாதா—பொன்னை
யரிந்தமனைக் கோதையுனை யன்பாகப் பூசை
புரிந்தன்றோ பெற்றார் புகழ். (ச)

சூய்யாவராயிநிஜமெவ்யுயிரக்ஷணாயம்
ராமெஸூரஸ்ய ரஸ்யா விநிவெஷ்யாமெ ।
வாஸெய்வராத்ரவதீபதிதஸ்ய நஸ்யாத்
வ்யாபெணஷெவி வஷநம் வரிவதிபுதஸ்யாத் । ௨௪ ।

- 95 மணிமுறுவற் கருநெடுங்கட் பணைத்தோ ணெய்த்து
வார்த்திருண்ட குழற்கோதை மங்காய் மண்ணிற்
றணிவில்பெருந் தவறிழைத்தோர் தம்பால் வெம்மை
சார்ந்துழியத் தாடாளன் றண்மை சார
அணியமுதத் திருமொழியா லொருபால் வைகும்
அருட்கமலை பொறுத்தருளென் றறையுங் காலைப்
பணிதரநீ மணிமுறுவல் பூத்து வாம
பாகமிலை யெனிற்சீர்மை படைப்பார் கொல்லோ. (க)

- 96 தாங்கரும் பாவஞ் செய்து சரணடைந் தோரைக் காவென்
றாங்கருள் வலப்பா டுற்ற வன்னைவேண் டிடவு மன்பு
நீங்கினை யின்றி வாம நீயிருந் திலையேற் கோதாய்
பாங்குறுஞ் சீர்மை யின்னும் படைப்பரோ பார்க்குங்காலே. ()

- 97 வன்பவஞ் செய்து சரணு கதியென வந்தடைந்தோர்க்
கன்புட னாகி வலப்பா லிருந்துபொ னூற்றுக்கவென்
றின்புறச் சொற்றிட நீவாம பாகத் திருந்திலையேன்
மன்பெறும் வில்லிபுத் தூர்க்கோதை யெங்நனம் வாழுவரே.

- 98 சாலத் தவறிழைத்தோர் சார்ந்துசர ணென்றுரைப்ப
மாலுக் கருகு வலப்புறமாய்க்—கோலப்பொன்
மாற்றுகெனக் கோதாய்நீ வாமபா கத்திலையே
லேற்றமிவர்க் கென்று மிலை. (ச)

- 103 நெறிந்திருண்டு சுருண்டுகடை குழன்று வார்த்து
 நெய்த்தறனேர் குழற்கோதா நிதியே நீண்டு
 மறிந்தநின தருணைக்க மதனா லன்றோ
 மதியுடையோர் கதியான வானை தாவிச்
 செறிந்தமணிக் கமுகமடல் கிழிக்குந் தெண்ணீர்த்
 திருவரங்கத் தொருமேகஞ் செம்பை யோடு
 முறைந்ததெனத் திருவினோடு முறைவோன் ரூப
 மொருமூன்று மகற்றவுயர்ந் தோங்கு வாரே. (க)
- 104 மின்னிய திருவினோடு மேவிய மேக மன்னன்
 மன்னடி யார்கண் மூன்று தாபமு மகற்றி யாள் தல்
 மன்னரும் வில்லி புத்தூர் வருந்தரு வனைய கோதாய்
 நின்னருட் கடைக்க ணைக்க மெய்திய நீர்மை யன்றோ. (உ)
- 105 மின்னார் தடமதில் வில்லிபுத் தூர்வரும் வேயர்குலப்
 பொன்னே யுனதருள் கொண்டல்ல வோகஞ்சம் பூத்தலர்ந்த
 முன்னாக மென்னத் திருவோ டுறையு முதல்வனெங்கோன்
 மன்னா ரடியவர் முத்தாபக் கோதற மாற்றுவதே. (ஈ)
- 106 மின்னனைய பூவையொடு மேகமென வீற்றிருக்குந்
 தென்னரங்கன் தன்னடியார் சேமமுறத்—துன்னியமுத்
 தாபமெலா மாற்றல் தடங்கோதாய் நீரோக்கு
 மாபலத்தா லன்றோ மகிழ்ந்து. (ச)

ஜாதாவராயிவிஜிநுகுவ்யு மொஜெ

மொவீ பகிதவி யுகூஜிஓ ஹவத்யூர் ।

வாதூ நிவபுர தபா ஜநநீ கூரிாரம்

ஸூநெயூ வபூயதி டிஷுவயொயராவி । 1 ௨௭ ।

- 107 புரிந்தேறி யியற்கைமணம் பொருந்தித் தெய்வப்
 புழுகளைந்து நீண்டகுழற் பொன்னே கோதாய்
 பரிந்தாரப் பால்பருகும் பாலன் ரூயார்
 பயோதரத்தைக் கடித்துவிடிற் பாச நீங்கிக்

கரிந்தேற முனிந்துருத்துக் கடிவ தாகக்
கண்டதுண்டோ காசினியி லதுபோ னாயேன்
தெரிந்தேனுந் தெரியாம லே னுஞ் செய்த
திங்கனை த்தும் பொறுத்தருணீ செய்கு வாயே. (க)

108 நால்வகைப் பயனும் நல்கும் நங்கடங் கோதாய் பிள்ளை
பால்குடித் திடுங்கால் வண்ணப் பயோதரங் கடித்தா லன்னை
மாலற முனிவாள் கொல்லோ மற்றது போல நாயேன்
சீலமற் றறிந்து செய்த தீவினை தீர்த்தாள் வாயே. (உ)

109 விரிந்தடர் பூம்பொழில் வில்லிபுத் தூர்வரு மெல்லியல்பால்
அருந்துறு பாலன் றனங்கடித் தாலஃ தன்னையறிந்
திருந்தறச் சீறிக் கடிவள்கொல் லோநலஞ் செய்தறியேன்
தெரிந்தறி யாமற் புரிந்தவெப் பாவமுந் தீர்த்தருளே. (ஊ)

110 தெளிந்துந் தெளியாதுஞ் செய்தபிழை யெல்லாங்
களங்கமறக் கோதாய் களைவாய்—பளிங்கனபால்
தன்னை யருந்துந் தனங்கடித்தாற் றன்குழந்தை
யன்னை முனியாண்மற் றுங்கு. (ச)

ஸதஸிவஸிநீலா லாராகுராஹஸா

ஸநஸாநதிதாஸ்தீலாஸ்யவாஸ்யஸிஸ்யாஃ ।

கஸவீநிஹிதாஸிஸ்யிராகுஸ்யநாயா

விஸஸதாஸ்யுஹிமொஹி விஸுஸிதாதஜாநம் । ௨௮ ।

111 பொங்கியவிந் திரநீல மணியே போலப்

பொலிநிறமும் புன்னகையும் பொற்பு வாய்ந்த
செங்கமுநீர் மலர்க்கரமும் பணைத்து வீங்கித்
திரண்டதன பாரமதாற் சிறிது வாங்கும்
அங்கமுந்த னடியாருக் கருளு நாத

னவாவுறுந்தா ரணிகுழலு மாகத் தோன்றும்
எங்கள்குலப் பட்டர்பிரான் மகளாய் வந்த

எழிற் கோதை யிணையடிக ளிறைஞ்சி வாழ்வாம். (க)

112 இந்திர நீலத் தேச மெருமண மார்ந்த கையும்
வந்தெழு தனத்தாற் சற்று வளாவிய தனுவு மாலோன்
சிந்தனை புரியு மாலை செறிதரு குழலு மாகப்
பந்துரம் பொருந்துங் கோதை பதயுகம் பணிதல் செய்வாம்.
எருமணம்—செங்குவளை.

113 சிற்றாத செங்கு வளையார் கரமுந் திருநெடுமால்
பற்றார் படலையைம் பாலுமஞ் சார்தன பாரமதாற்
சற்றே வணங்கு சரீரமு மாமணி தன்னுருவு
முற்ற ளனைத்தையும் பெற்றாள் தண் கோதையெ னுள்ளத்தளே. (ங)

114 மால்விரும்பு மாலை மலர்க்குழலு மாமணினேர்
மாலுருவுஞ் செங்கு வளைக்கரமுந்—கோலமுலை
வன்பொறையாற் சற்று வளையுடலு மாங்கோதை
தன்சரண நெஞ்சுறையுஞ் சார்ந்து. (ச)

உ த்விவலி தவகொரு திதா மெகடுபுரா த்
வஹுமணாரணியா வகிமொஹா ஹு தியம் |
வ ஹவ சிவஹு சிாநு ஸீதொ ராமஹத்யம்
வாணகரிவலவா ம் ஸாஸு சீசிஹு வெஷ்யுநு | ௨௬ |

115 விரிந்தவட கலைக்கடலை யருந்து மேகம்
வேதாந்த தேசிகன்வாய் மினிர்ந்து தானாய்
வரும்பெரிய காவியமா மிந்தக் கோதா
மான்மியமன் புடனாடி மனனஞ் செய்தோர்
திருந்துமெழிற் காளமுகில் போலு மெங்கள்
திருவரங்க நாதனருட் செல்வம் வாய்ந்து
மருந்துறழும் பட்டர்பிரான் றன்னைப் போல
மங்காத நலனடைந்து வாழ்வார் மன்னே. (க)

116 செகதலம் புகழ்வே தாந்த தேசிக னருளிச் செய்த
மகிமைசா விர்தக் கோதா மான்மிய மதனைக் கற்றோர்
ககபதி யாகி வந்த கழைக்குலக் கவிஞன் போலத்
திகழொளி பொருந்தி யையன் றிருவடி நிழல்சேர் வாரே. (உ)

117 தேனா மிதுவென வேதாந்த தேசிகன் செந்துவர்வாய்
தானாய் வருமிந்தக் கோதா மகான்மியந் தன்னைக் கற்றோர்
வானாரும் பட்டர் பிரான்போற் சகல வளமருவி
மானாகங் கார மிலாதநல் வாழ்விடை மன்னுவரே. (ந)

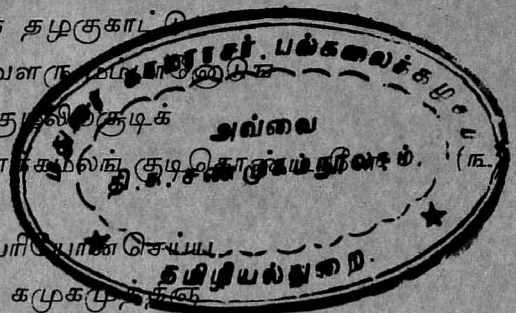
118 மேதினியெ லாம்புகழும் வேதாந்த தேசிகன்சொல்
மாதர் செய்கோதா மான்மியத்தை—யாதரவாய்ப்
போற்றினோர் பட்டர் பிரான் போலப் புகழ்மருவி
வீற்றிருப்பர் வைகுந்த மேல். (ச)

[கோதாஸ்துதி மொழிபெயர்ப்பு முற்றிற்று.]

119 எட்பூவுக் கிகளுடி யிந்திரையே
முதனின்னோ டியைந்த வுள்ள
நட்பூறு மூவர்தமிழ் கோதையுன்பான்
மயல்பெருகி நச்சி னானற்
கட்பூவிற் புவிபுரக்குங் காவலவ
னருச்சனைசெய் கனகப் பூவின்
மட்பூவின் மயலான மால்திருவேங்
கடமலைவாழ் மாபோன் றானே. (க)

120 சரணபங் கயமுங் கருணையார் விழியுஞ்
சங்கணி மலர்க்கர தலமுங்
கிரணவொண் மணிமா மகுடமும் புதிய
கிளிமொழி முறுவலும் வயங்கக்
கரணமும் பொறியுங் காயமுங் கலங்கிக்
காலனுங் குறுகிடக் களைத்து
மாணமுற் றிடும்போ துற்றெனை யாள்வாய்
வளர்திருக்க கோதைநா யகியே. (உ)

121 சுந்தீர்த்துப் பொன்கொழித்துத் தரளஞ்சிந்தித்
 தலைசாய்த்து வரும்பொன்னித் துறைகடோறும்
 பந்தேற்குந் தனமடவார் வதனம்போலப்
 பங்கயங்கண் முகமலரு மரங்கந்தன் னுள்
 ஐந்தேற்கும் பணமகுடத் தழுகு காட்டு
 மரவணைமேற் கண்வளரு மடமாடுக
 கொந்தேற்கு மலர்மாலை குழலிந்தழிக்
 கொடுத்தாளெ னுள் கமலங் குழுகொண்டநிலைம்.

122 கரியதிரு வடிவுடைய பெரியோன் செய்யு
 கமலமலர் மீதுபசங் கமுகமுத்தி
 சொரியுமிளம் பொழின்மருவும் வில்லிபுத்தூர்த்
 தோன்றியருள் கோதாயுன் றாயமன்றற்
 குரியபத மகலுமுனந் தோளினேந்தி
 யுறுதவினா லன்றோமு னுவந்துநிற்கும்
 பெரியதிரு வடிமருங்கு நாளும்வைகப்
 பெற்றன னுன் பெருமையெவர் பேசற்பாலார். (ச)

123 ஒருமருப்பி னிடையேந்திப் புவிமகளா
 முனைத்திருமா லுவந்து பின் னுங்
 குருவிருக்கு மணிமுடியிற் கொண்டுசுமந்
 துண்டுமதிக் குடையி னீழல்
 தருவிருக்கும் வானவருஞ் சராசரமுங்
 களிகூரத் தானே யாண்டுன்
 அருகிருக்கு மகலாமற் கோதையெனி
 லுனதுபுக முறையற் பாற்றோ. (ரு)

கோதாஸ்துதி முற்றிற்று.
 ஸ்ரீமத் வேதாந்ததேசிகாய நம:
 ஸ்ரீமந் மாருதயே நம: